

70^{let}

zpm

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE MARIBOR

ZBRANE PESMI SODELUJOČIH
NA 22. BRALNEM MARATONU

OTROK – NEPOPISAN LIST

7.10.2024

Zbrala: Urša Žiger

Kazalo

OTROK NEPOPISAN LIST.....	4
OTROK NEPOPISAN LIST.....	5
MOJE ŽIVLJENJE.....	6
OD LISTA DO KNJIGE.....	7
KNJIGA ČASA.....	8
OTROCI IN SANJE.....	9
MOJE SANJE.....	10
RAZMISLEK O BESEDAH.....	11
KRILA ŽIVLJENJA.....	13
MOJ LIST.....	14
NEPOPISAN LIST.....	15
PRAVLJICA.....	16
VSI SMO LE OTROCI.....	17
OTROŠKA TEŽAVA.....	18
OTROK NEPOPISAN LIST.....	19
NEPOPISAN LIST, KI TO VEČ NE BO.....	21
RIMA.....	22
BISER.....	23
7. B.....	25
BREZ NASLOVA.....	26
BREZ NASLOVA.....	27
ZAKAJ ME VSE TAKO ZANIMA.....	28
OTROCI BODIMO OTROCI.....	29
KNJIGA SPOMINOV.....	30
NEPOPISAN LIST.....	32
ZBRISAN LIST PAPIRJA.....	33
BODI, KAR SI.....	34
ŽELJE IN UPI MLADE JAHALKE.....	35
KAM NESE TE POT?.....	36
OTROK – NEPOPISAN LIST.....	37
OTROKOV NEPOPISAN SVET.....	38
OTROŠKI LISTI PAPIRJA.....	39
MI (OTROCI).....	40
OTROCI.....	41
OTROK JE SREČA.....	42
OTROCI, TO SMO MI.....	43
KNJIGA ŽIVLJENJA.....	44
SPOMINI.....	45

OTROK NEPOPISAN LIST

Ko se otrok rodi,
ničesar novega ni,
razen odločitve ali
bo razmišljal s srcem
ali možgani,
ki so srčkani in mali.

V starih časih so razmišljali
z možgani,
nobenemu pa niso nikoli
svojih čustev dali!
Nič jih ni prizadelo,
kaj šele v srce zadelo!

Zdaj vsi razmišljamo s srcem
in smo
prizadeti z vsakim malim »frcem«.
Vsakemu vse damo,
nazaj dobimo paniko in dramo.
V resnici se sploh ne poznamo!

Vidimo, da je bilo v starih časih
vse popisano,
a zdaj je vse v elektronskih medijih
z emoji porisano.
Padla sem sama v družbo to,
spremeniti jo hočem zelo,
ampak še sama ne vem kako!

Lili Fašnik, 6. razred
OŠ Angela Besednjaka

OTROK NEPOPISAN LIST

Gleda se v ogledalo in upa,
da bo hitro zrastel.
Lahko bi počel karkoli, bil bi svoboden.

Kaj točno je tisto, kar bi ga v tem preprečilo?
Koga briga kaj si kdo drug misli?

Bil je še mlad, čist, kot nepopisan list.
Tega pa se ni nihče dotaknil, saj se je vzgojil
kar sam.
Vsi mu govorijo,
da je že zelo odrasel, pa jim ne verjame.

Dokler leta pozneje, se gleda v tisto isto ogledalo,
v njem vidi sledove tistega dečka,
polnega sanj ter pričakovanj.
Rad ga je imel, saj ga je on gnal naprej.

Čeprav pa se je zavedal, da ta bleedi.
Le njemu je lahko zaupal,
ta ga ni nikoli izdal.

A vedel je, da mu bo kaj kmalu v življenje
prišel drug nepopisan list.
Tega pa bo imel raje kot karkoli.

Nevena Pajić, 9. razred
OŠ Angela Besednjaka

MOJE ŽIVLJENJE

Zdaj sem tretješolka Ana,
zelo rada rišem
in pesmice pišem.

Z bratom Remi igram,
s sošolci gole dam,
v družini radi beremo
in se zabavamo.

Moja psička Arija
rada me ima.
Peljem jo na sprehod
kadar se le da.

Ko bom velika,
bi rada potovala
in različne kraje spoznala.

Ana Mikluš, 3. razred
OŠ bratov Polančičev

OD LISTA DO KNJIGE

Ko se otrok rodi,
se zabavamo vsi.
Pameti nima,
a ti vseeno pokima.

Ko ta otrok je odraščal,
knjige je bral
in kmalu za tem
bralni junak je postal.

Ko otrok v šolo je šel,
mu najljubša je bila knjižnica.
Popeljala ga je v svet domišljije,
kjer vsak otrok dobro se razvije.

Ker je knjig veliko prebral,
je tudi pameten ostal.
Odličen pisatelj je postal in
otrokom knjige rad je bral.

Otroci so ga klicali Knjigobrat,
ker knjige imel je rad.
Svojo ljubezen do knjig je dalje delil
in s tem ljudi razveselil.

Pika Fijavž Kumer in Ema Umek Šušterič, 4. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

KNJIGA ČASA

Življenje je kot knjiga
katere avtor si ti.
Popisani listi so vsebina
z vsem kar se zgodi.

Malo prazni, malo polni
so ta prvi listi tvoji.
Polni sreče in veselja
včasih joka in mišljenja.

Naslednji listi so bolj temni,
so stresni in bolj resni.
Občasno so neumni,
a tudi dobrih doživetij polni.

Dolžnosti, odgovornosti,
preizkušnje in izkušnje-
vse to te doleti,
ko te doba odraslosti dohiti.

Ko knjiga časa h kraju prihaja,
se preteklost hitreje pozablja.
Življenje sivi, spomin blede
in ples življenja se počasneje vrti.

S časom pa je vse bolj prazno.
Pisalo se ustavlja,
listi pa že nečakano nazaj hitijo
pokazati ti knjigo tvojega življenja

Katarina Kašman, 9. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

OTROCI IN SANJE

Otroci so kot sanje,
ki se ves čas spreminjajo v branje.
Najprej samo eno črko izveš
in nato že kar vse črke veš.

S korakom po korakih se naučiš branja
in o tem se ti tudi večkrat sanja.
Na bližnjem igrišču se s sošolci igraš
in nato kar naenkrat vse črke spoznaš.

Ko ponoči kaj sanjaš,
se ti domišljija odpre
in z vsem srcem rad bi,
da se ti še bolj preobrne.

Da več junakov bi spoznal
in se z njimi tudi dolgo zabaval in igral.

Ela Žaler, 5. razred
OŠ Draga Kobala Maribor

MOJE SANJE

Moje sanje so zanimive,
a včasih so tudi malo strašljive.
Pojdite zdaj z mano na pot,
povem vam pesem polno prigod.

V njej nastopa gospod,
ki ime mu je Kompot.
Bil je vedno vesel,
a je nekega dne omedlel.

Le kaj se je zgodilo?
Uši in mravlje so na vrtu imele gostijo.

Rade so plesale, skakale in pele.
Bile so zelo vesele.
Potem sem se zbudila in mislila,
da jim je zabava zgnila.

Videla sem čudne stvari,
ki jih nihče ne želi.

Iva Šerbinek, 5. razred
OŠ Draga Kobala Maribor

RAZMISLEK O BESEDAH

V besedah je čarobnost,
v nekaterih podobnost,
druge so si različne,
velikokrat odlične.

Z njimi govoriš,
včasih koga razveseliš.
Z njimi sestaviš pesmi,
poveš nekemu, naj se zresni.

Beseda je včasih več kot poved,
za njo lahko izgine vsaka sled.
Lahko nas razvedri,
pa tudi razžalosti.

Včasih ne pomeni nam nič,
mimo nas odleti kot ptič.
A lahko nas prizadene,
tako tebe, kot mene.

Včasih besede so slabe,
nesramne so in povzročajo zgage.
Velikokrat užalijo,
včasih dan pokvarijo.

Velikokrat pa nam prinesejo kaj,
kot je sreča, veselje in tudi »zakaj«.
Saj v besedi lahko skriva se to,
kar se nekoga dotakne zelo.

Torej, nikoli ne pozabimo,
da razmislimo, kaj rečemo.
Beseda je lahko polna nereda,
a beseda nikoli ni samo beseda.

Eva Tepeh, 8. razred
OŠ Duplek

KRILA ŽIVLJENJA

Svoje otroštvo enačim z njo,
svojo prvo Prijateljico.
Postavila je mojo srečo pred svojo
in obljubila, da bo vedno tako.

Nadela mi je krila,
čprav nisem znala leteti,
in mi jih včasih skrila,
ko sem želela se previsoko povzpeti.

Strah me je trenutka,
ko pomahala mi bo v slovo ...
Tega grozljivega občutka,
ko je ob meni vsak dan več ne bo.

Takrat bom snela podarjena krila,
polna spominov, in bo ji lahko,
saj vrnila ji bom darilo in pomagala
poleteti tja daleč v nebo.

Dolg je ta tobogan življenja,
vrti se v vrtincu odtenkov ljudi,
pogumno bom se po njem spustila,
samo in le če boš z menoj tudi Ti.

Alja Barbarič, 9. razred
OŠ Duplek

MOJ LIST

Rad razmišljam
in si namišljam,
da svet ne bi bil prazen
in strašen kot golazen.

Razmišljam
si domišljam,
da bi se otroci razživali,
da ne bi na telefonih viseli.
Da bi se igrali in hihitali,
se krohotali in na ves glas režali.

Razmišljam,
si namišljam,
da bi liste na plano potegnili,
jih razvili, nič umili.
Da bi jih popisali,
po njih kracali,
jih kdaj pa kdaj tudi zmečkali.

Tudi jaz se želim igrati,
cel svet prepotovati
in si novih znanj nabrati.

Da samo list ne bo prazen
in da bom vedno prijazen.
Da list ne bo samo čist in bel,
da bo cvetel in zelenel.

Mia Praznik in Karolina Jovanović, 9. razred
OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica

NEPOPISAN LIST

Na mizi leži nepopisan list,
bela površina, misli sanjave.
Otroška duša, polna je sanj,
v svetu domišljije začenja se dan.

Vsak odtis svinčnika, vsak barvni svit,
ustvari zgodbe, lepe, nove.
Otrok brez zadržkov vse vpisuje.

Vsak dan nova je priložnost,
za risbe, pesmi, drobne sanje.
List vedno bolj je poln.
Vsak trenutek, vsaka beseda,
je nepozabna pesem, ki jo piše sreča.

Maša Markota Jakopin, 8. razred
OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor

PRAVLJICA

V pravljicah je vse tako enostavno,
vse tako iskreno, igrivo, zabavno.
Vse se tako kot v sanjah odvija,
vse je le ena čudovita harmonija.

Vsaka princesa si princa najde,
vsak zlobnež v zapahih se znajde.
Vsaka zgodba srečen konec pozna,
takrat, le takrat se pravljica konča.

V otroških mislih pojavi se megla,
že davno pozabljen odmev je srca.
Ko pozabljena se pravljica zdeti začne,
takrat se nova zgodba prične.

Zoja Pribožič, 8. razred
OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor

VSI SMO LE OTROCI

Otrok je kot nepopisan list,
lahko je umazan ali čist,
polti lahko je črne ali bele,
važno je, da kosti so cele.

Otrok je lahko tudi starejši,
lahko je čisto mlad.
Ena stvar pa je gotova,
vsak starš ima svojega otroka rad.

Lahko visok je ali nizek,
pameten, neumen, suh ali debel.
Važno je, da vsak otrok na svetu
v svojem srcu je vesel.

Luka Turk, 8. razred
OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor

OTROŠKA TEŽAVA

Otrok po navadi nima težav,
kar pomeni, da bo prej ali slej zaspal.

Otrok ne rad pospravlja,
ampak najraje sladkarije prebavlja.

Otroci se radi igrajo,
vendar so žalostni, ko igrače prodajo.

Otroci, vse je pred njimi,
veseli so poleti in pozimi.

Včasih so otroci brali in jedli bonbone,
ampak zdaj pa so odkrili telefone.

Otroci radi potujejo
in si igrače kupujejo.

Otroke pisanje vznemirja
in so kot otroško nepopisan list papirja.

Jan Korošec, 5. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

OTROK NEPOPISAN LIST

Čudovita beseda je otrok,
dve nogi, glava in par rok.
Beseda ta družino povezuje,
in vse okoli sebe navdihuje.

Otrok je kot domišljija,
ki vsak dan nove zgodbe odvija.
Otrok pesmi piše,
ter lepe ilustracije riše.

Otrok vsakič mamó v jok spravi,
ko za materinski dan ji čestitko napravi.
Otrok je kot radovednost,
ki včasih ni prav lepa čednost.

Otrok včasih se razjezi,
ko svoje igrače takoj ne dobi.
Otrok žalostno ihti,
ko atek na mamico kriči.

V šoli vsak dan učiteljica vzdihuje,
ker otrok pri pouku ne sodeluje.
Jezno s prstom nanj kaže,
ko z barvo se po obrazu maže.

Otrok rad prijatelje ima,
z njimi skače, poje, se igra.
A, ko igra se konča,
otroka čaka postelja.

Otrok je življenje, ki se ne konča,
saj preišče vsak kotiček sveta.
V otroku včasih je zavist,
a je otrok vseeno čisto nepopisan list.

Viktorija Klara Čerček, 6. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

NEPOPISAN LIST, KI TO VEČ NE BO

Je bitje, ki sanja tudi podnevi,
sedi med oblaki,
živi med svojimi dnevi.

Je kot nepopisan list,
ki čaka pero,
da zapolni praznine,
s kar se da goro topline.

Čaka izkušnje,
ki pridejo z leti,
ne čaka pa let,
ker živi s svojimi izleti.

Za njega je vse igra,
ki ne pozna meja,
med pravljničnimi vrhovi gora dirka
in zanj beseda radirka
pomeni nov, tuj svet.

Je nepopisana stran knjige,
ki zapiše prav vse njegove podvige,
vse njegove padce ter dvige
in pove, da vsak od njih iz izkušenj nekaj ve.

Vsak nekaj je
in nekaj bo.
Pa naj bo to dobro ali slabo.

Vsak je nepopisan list,
ki to z leti več ne bo.

Nika Šešerko, 7. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

RIMA

Mama mi odgovori, kaj je to rima.

To je nekaj, kar se rima.

Na primer zajčja klima
ali pa putka fina.

To so torej naše rime,
jabolke fine.

Pa sem srečal rimojedca,
vsako rimo ti poje,
če si srečen al' pa ne.

Izabela Zakrajšek, 3. razred
OŠ Kamnica

BISER

Otrok nedolžen je biser,
bel kot nepopisan papir.
Če bo neumen al' bister
je odvisno, komu se bo pisati pustil.

Nekateri izrabijo biser,
zmečkajo in strgajo list.
Nekateri pa popravijo biser
in pišejo lepe stvari.

In to, kar drugi s papirjem naredijo,
je odvisno, kakšen boš ti.
Če pa se kaj slabega zgodi,
se slabe misli zredijo.

Morda pa biser ne bo čist in bel,
morda bo grd, umazan in po slabih stvareh hrepenel.
Ne vem, res ne vem,
tako bo, kot bo sam želel.

Ampak upanje vedno ostane,
pa čeprav majhno in bedno.
Saj, naj še tako čečkaš papir,
vedno je en košček bel.
In čeprav ni velik in debel,
to človeka lahko spremeni,
čeprav se nam tako ne zdi.

Bela ptica upanja
čez zelena polja
brez težav leti,
a kje so njene skrbi?

Morda so nekje,
a noben ne ve,
saj njen papir je bel.
A zdaj je čist in bel.
To je njena kamuflaža,
čisto prava fotomontaža.

A če svoja čustva radiraš,
jih z »ediksom« prekrivaš,
bo še bolj razcefrano,
kot kazni svoje lice pravo.

Neža Gregorc Žajdela in Aicha Lena Diallo Mazrek, 8. razred
OŠ Kamnica

7. B

Sedmi razred, sedmi be,
sedmi be vse že ve.
Sedmemu be-ju znanje kraljuje,
čeprav nekdo nad njim obupuje.

Sedmi be je čisto sedmi,
učencu drugemu reče: nalogo nared mi.
Težko se je učiti, ko je zora,
ko pa pridejo ocene, pride pokora.

Je poln srečnih, žalostnih trenutkov,
puberteta prihaja in z njo več ljubezenskih občutkov.
Bo en podoknico že pel,
če bo srečo, da do konca šole pride 'mel.

Je večinoma komedija,
ko bi si želel kar zapet.
A tudi tragedija,
ko postane žalosten cel naš svet.

Upajmo, da razred ne razpade,
da hierarhija naša ne propade.
Zato sovraštvo pojdi v stran,
da mir in prijateljstvo prilezeta na dan.

Brin Brecl, 7. razred
OŠ Kungota

BREZ NASLOVA

Skrbi me,
ko ona tak je nora,
leteti zmorem ne,
ko krila mi zastira.

Sonce nanjo sveti,
a žarki so plitvi,
v srcu ima temo,
svetlobe ne vidi.

A ta tema je ne ščiti,
prevzema jo,
uničuje jo,
a tega nihče ne vidi.

Ne morem pomagati ji,
ne dovoli mi,
naj kdo drug svetuje ji,
kdo drug pomaga dušo zaščititi.

Ana Šnuderl, 9. razred
OŠ Kungota

BREZ NASLOVA

Sneži,
otročki raj se začenja,
romantično je,
odrasli so takega mnenja.

A kaj snežinke povedo,
kaj one misle
to ljudem je vseeno,
za eno figo je pošteno.

Zakaj pomikamo s cest jih,
če tam želijo bivati,
tam so,
se že hitijo klanjati.

Na papir zlivam besede te,
a nihče ne bo bral jih,
saj vseeno je,
nihče ne poznal njih.

Ana Šnuderl, 9. razred
OŠ Kungota

ZAKAJ ME VSE TAKO ZANIMA

Zakaj me vse tako zanima?
Zakaj pomladi vse cveti,
zakaj je jesen pisana
in zakaj je na koncu leta zima?

Zakaj je Zemlja planet,
ki je v vesolju pripet?
In zakaj so ocene v šoli
od ena do pet?

Zakaj moram jaz doma sesat,
zakaj mora moja sestra pospravljat
in zakaj zvečer, ko lahko moja mama ponočuje,
moram jaz it spat?

Zakaj živali ne znajo
govoriti našega jezika
in zakaj je na koncu
povedi pika?

Čeprav teh odgovorov
še nisem dobila,
sem se v tem času
vseeno nekaj naučila!

Mia Bračko, 5. razred
OŠ Ludvika Pliberška Maribor

OTROCI BODIMO OTROCI

Ko prideš na svet,
ne veš, kaj te čaka.
Nato zagledaš mamin pogled,
topel, iskren, v ljubezen odet.

Rasteš in se razvijaš,
ter ne razumeš veliko stvari.
Zato greš v šolo in se učiš,
ter tako veliko novega
znanja pridobiš.

Takrat, ko si otrok,
te veliko stvari spravi v jok.
Ko te mama zaradi
neumnosti pošlje v sobo,
v svojem srcu čutiš veliko tesnobo.

Kot otroci bi morali
imeti dobre povezave,
ampak zdaj nas zanimajo
samo mobilne naprave,
zaradi katerih ima marsikdo lahko velike težave.

Zato otroci, bodimo otroci,
igrajmo se ter smejmo
in kar je najpomembnejše,
radi se imejmo.

Kaja Praček Rat, 5. razred
OŠ Ludvika Pliberška Maribor

KNJIGA SPOMINOV

Novo življenje
je kot stran v pravkar odprti knjigi.
Preplavi ga vonj po karameli,
po prvi dozoreli figi.

Novo življenje je kot dirka.
Nikoli ne veš, kaj se bo zgodilo.

Nikoli ne veš,
ali bo zmagoslavje tvoja pričakovanja pomirilo.
Nikoli ne veš, ali poraz te bo strl.

So vzponi in padci.
So zmage in porazi.
A zapomni si!
Ob strani ti stojijo ljubljene obraze.

Ne zapravi te spodbude,
s katero lahko zgladiš
vse življenjske grude.

Vedno stala ti bosta ob strani
tvoja oči in mami.
Še posebej v mlajših letih, se brez njiju ne da živeti.

Sta prva navijača na vseh dirkah.
S tabo jočeta, ko izgubiš,
se s tabo veselita, ko zmago dobiš.

Mama in oči sta res prava elita.

Po tem pa vstopaš
že v zrele leta.
Ne potrebuješ več mame in očeta.
Zapodiš se v svet.

Vseeno se prideš kdaj, k mami objet,
z očetom moški pogovor imet.

Ustvariš si družino.
Imate se super, fino.
Sleherni dan je poln smeha.
Ni joka ne stoka.

Otroci odrastejo.
Ostaneš sam.
Obiščejo te samo tu pa tam.
A nič za to, saj vnuki imajo dedija radi zelo.

Počasi ti zmanjkuje strani.
Zagledaš rob.
Ozreš se na papir.
Nekoč prazen papir, je zdaj poln pisanih barv.

Spominov, ki ne bodo usahnili.
Ohranili se bodo večno,
sedaj pa še srečno, jim v mislih zaželiš.

Obrneš stran v knjigi.

Rok Dolenšek, 7. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

NEPOPISAN LIST

V prelepem gozdu teče prelep potok,
v prelepi gozdni hišici se je rodil otrok.

Vsa družina se je veselila,
sestra pa se mu je blago nasmehnila.

Rekla je: »Zdaj bom imela bratca,
s katerim se bom lahko igrala,
s katerim bom pela in plesala.«

Dnevi so minili in bratec je prvič zakorakal,
prvič je sestri roko dal,
prvič je prijateljico spoznal in
se v nove življenjske avanture podal.

Zdaj je že odrasla oseba
in sreča mu kar pada z neba.

Spominja se pa še vedno:
kako se je z sestro igral,
kako je prvo knjigo prebral,
kako je prvo pesem napisal,
kako je prvo pismo babici in dedku poslal.

Tina Jakimovska, 8. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

ZBRISAN LIST PAPIRJA

V prejšnjem razredu mi je bila petica obljubljena,
toda učiteljica ni bila prava nobena,
pa mi je zaključila negativno ena.

Zaradi tega sem se odločil,
da se bom šoli izročil
in se njej prilagodil,
se vse v naprej naučil
in se v zvezke zapodil.

V razredu sem vse znal,
se znova na roke pobral,
učiteljice se nisem več bal,
ker sem strah pregnal.

V šoli sem se bahal,
ker sem čisto vse znal,
vse dokler me ni učitelj vprašal,
kaj sem za kosilo jedel.
Takrat pa sem se čisto zmedel.

Nejc Marhold, 8. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

BODI, KAR SI

Otrok si, tvoje platno je še čisto in belo,
pred tabo je življenje celo.
Razprostiraš krila, svet čaka tvoj let,
boš ustvaril spomine ali le sled?

Piši svojo zgodbo brez meja,
v tebi je moč, da dosežeš vse, kar se da.
Svoboden si v mislih, prazen kot noč,
naj vsak korak ti da novo moč.

Četudi svet zdi se ti tuj,
z dvignjeno glavo pojdi naprej
in nikoli ničesar ne obžaluj.

Martin Kovačič, 8. razred
OŠ Martina Konšaka Maribor

ŽELJE IN UPI MLADE JAHALKE

Ko otrok se rodi
na njem zapisov še ni.
To se spremeni,
ko v svet odhiti.

Želja in upov še ni,
a tudi to se kmalu spremni,
ko konj veličastno prihiti
in si otrok z njim združiti želi.

Do uspehov veliko je ovir,
a trda želja vedno najde svoj mir in okvir.
Ko nekaj si močno želiš,
si z malo pomoči lahko to tudi pridobiš.

Življenje včasih je težko
in ta nepopisan list uniči prelahko.
Toda z močno voljo se lahko
vse to hitro spremni v lepoto!

Se zdi, da v življenju včasih sami smo,
vendar na koncu rova vedno je svetlo.
Otroške sanje spremenijo se v resnico,
ki jo lahko spreobrnemo v življenjsko potico.

Vita Strauss Koželj, 8. razred
OŠ Martina Konšaka Maribor

KAM NESE TE POT?

Leta 2024 še v osnovni šoli sedi.
Kako to, da se ji nič ne mudi?
So to generacijo pozabili kar vsi?
Pred šolsko tablo zdaj sedi,
se družijo z istimi ljudmi.
Joj, kako dolgočasno se ji zdi.
Skoraj desetletje v šoli že sedi.
Kdaj bomo končali?
Strašno zaskrbljeni so vsi.
Na katero šolo bodo odšli?
Na gimnazijo?
Saj tam nič ni!
Samo vse se ponovi.
Pa saj smo vsi še mladi,
časa imamo do pomladi.
Do takrat pa se navadi,
da smo vsi isti:
nepopisani listi.

Mila Kosi, 8. razred
OŠ Martina Konšaka Maribor

OTROK – NEPOPISAN LIST

Ko se otrok rodi,
se ga v zibko položi,
nič ne ve, nič ne vidi,
takrat je kot nepopisan list.

Čez čas mamico vidi,
se nauči hoditi,
pa tudi govoriti,
ta list dobi že prve povedi.

Nato pa pride v vrtec,
se grdih besed nauči,
se napišejo malo grše povedi.
V šoli pa naredijo mir in red,
tam druge otroke spoznava,
ki vsak s svojo zgodbo prihaja.

Ko pa ta otrok odraste,
takrat ni več prazen list,
takrat je že kar cel spis.

Maj Kolar, 8. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

OTROKOV NEPOPISAN SVET

Otrokov nepopisan svet je svet,
kjer brez meja, brez pričakovanj je ves planet.
Sanje, dejanja zapišejo se v svet,
kadar sam si svoj planet.

Ko obdobje neomejenih možnosti prihaja,
vsak v svojih sanjah se poraja,
kjer pisani svet sloni,
tam otrok sam proslavi.

Igrivo in nagajivo otroštvo poskakuje,
nad bele snežne liste naslanjuje,
brez meja in brez polja,
na vrhu vesolja podomuje.

V otroških očeh prihodnost se vmešava,
v različnih poklicih je zmešnjava,
zdravnik ali policist ...,
vsi so dober poklic.

Lana Mirt, 9. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

OTROŠKI LISTI PAPIRJA

Vsak dan, dan za dnem obrnem list v moji knjigi življenja,
ki je polna otroškega hrepenenja.

Želim si, da izpolnim svoje cilje, pričakovanja,
a vem, da ta pot bo še dolga različnega popotovanja.

Nazaj po svoji knjigi otroštva zdrsimo in si zaželim,
da bi brezskrbno se podila po travi zeleni,
bila kakor lahen cvet rumeni.

Nekje v svojem svetu se vrtim,
kjer ni krivic in grozot
in nobenih hudih zarot.

Tako se v misli potopim,
se zamislim in ugotovim,
da otroški svet prekrasen je – z vso otroško igrivostjo in domišljijo,
kjer majhne vile in palčki živijo,
se vsak trenutek neizmerno veselijo.

V ta otroški svet, poln hrepenenja in čudovite harmonije,
hkrati pa izjemno pozitivne energije,
bom se še vrnila, saj bom vedno lepe spomine na ta rana leta obudila.

Živa Žitnik, 9. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

MI (OTROCI)

Mi otroci imamo veliko sreče.
Imamo veliko več svobode kot tisti dolgočasni odrasli.

Mi nočemo nikoli odrasti,
saj naša leta so zdaj najlepša!

Mi lahko kršimo pravila, se zabavamo in tudi dolgočasimo.
Včasih nam tudi paše it v šolo.
(Ampak to zelo redko.)

V šoli se učimo pisanja, risanja, računanja in branja,
zato, da naša domišljija preveč ne sanja.
V srcu pa vsak otrok nosi sanje,
v njih se svet spremeni v eno samo igranje.

Leni Fidler Bale in Zarja Jakhel, 5. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

OTROCI

Mi smo otroci, zlati kot med.

V nas se skrivata ljubezen in svet.

Radi jemo sladoled, ki je boljši kot med
in nasmehi na obrazih krasijo naš svet.

V šolo radi hodimo, s prijatelji se igramo.

Smeha in veselja nikoli ne zmanjka,
naši dnevi so kot sladka čokoladka.

Otroci se smejejo, igrajo in plešejo,
v svetu domišljije brezskrbno odraščajo.

Vsak dan prinaša nove sanje in prigode,
v naših srcih je veselje in upanje svobode za vse otroke.

Lara Kodrič Jaušnik in Lili Gostič, 5. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

OTROK JE SREČA

Otrok je sreča,
žametna, svetleča.

Otrok je sreča,
še posebej lebdeča
in nič kaj moteča.

Otrok je sreča,
nič kaj smrdeča,
otrok je sreča,
ki je na daleč dišeča.

Otrok je sreča
in ne nesreča!
Otrok ima nekaj kar človek rabi,
vse tja do pomladi.

Otrok ni osoren
in ne prozoren.
Otrok ni slep in je lep.
Otrok si zasluži več kot pravice.
Otrok si zasluži živeti v miru in ne brez resnice.

Jana Vidmar in Ela Višnar, 5. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

OTROCI, TO SMO MI

Otroci rastemo,
otroci izbirčni smo.

Se igramo
in hkrati klepetamo.

Učimo se brati
pa tudi pisati.
Radi imamo pico,
za posladek pa potico.

Ko smo za kosilo
perutničke imeli,
smo v trenutku
postali veseli.

V šoli nam je včasih lepo,
včasih je ne maramo.
Ampak: počitnice!
Te pa vedno komaj čakamo.

Ema Gorše Pihler, 5. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

KNJIGA ŽIVLJENJA

Nepopisan list je začetek otroškega življenja,
takrat o sebi nimaš še nobenega mnenja.

In ko se življenje piše,
se tudi kakšen dogodek nariše.

Včasih se je pisalo o druženju v naravi,
zdaj pa samo še o zaslonski zabavi.

A ko se kariera zapiše,
se težko izbriše.

In ko se zgodba konča,
se življenje in knjiga poslovita oba.

Lana Šlaus, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

SPOMINI

Otroci nikoli ne živijo isto,
ne danes, ne pred dvesto leti.
Edino, kar jih povezuje
je otroški smeh in radostni poleti.

Danes se nič kaj več ne igramo,
v računalnike in telefone samo zijamo.
Nekoč so se otroci v naravi igrali,
lovili se in se na ves glas smejali.

Ampak vsi otroci danes in nekoč
so v objemu svojih staršev srečni
in ti otroški spomini so večni.

Ko smo se rodili,
smo začeli pisati svojo zgodbo,
ki jo bomo enkrat končali in
jo bodo naši otroci poznali.

Vita Durič, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

Sodelujoči na 22. bralnem maratonu:

Lili Fašnik, Nevena Pajič (OŠ Angela Besednjaka Maribor)
Ana Mikluš, Pika Fijavž Kumer, Ema Umek Šušterič, Katarina Kašman (OŠ bratov Polančičev Maribor)
Ela Žaler, Iva Šerbinek (OŠ Draga Kobala Maribor)
Eva Tepeh, Alja Barbarič (OŠ Duplek)
Mia Praznik, Karolina Jovanović (OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica)
Eva Iršič, Maša Markota Jakopin, Zoja Pribožič, Luka Turk (OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor)
Jan Korošec, Viktorija Klara Čerček, Nika Šešerko (OŠ Janka Padežnika Maribor)
Izabela Zakrajšek, Aicha Lena Diallo Mazrek, Neža Gregorc Žajdela, (OŠ Kamnica)
Brin Brecl, Ana Šnuderl (OŠ Kungota)
Zoja Indihar, Mia Bračko, Kaja Praček Rat, (OŠ Ludvika Pliberška Maribor)
Rok Dolensek, Tina Jakimovska, Nejc Marhold (OŠ Maksa Durjave Maribor)
Martin Kovačič, Vita Strauss Koželj, Mila Kosi (OŠ Martina Konšaka Maribor)
Maj Kolar, Lana Mirt, Živa Žitnik (OŠ Miklavž na Dravskem polju)
Leni Fidler Bale, Zarja Jakhel, Lara Kodrič Jaušnik, Lili Gostič, Ela Višnar, Jana Vidmar, Ema Gorše Pihler (OŠ Prežihovega Voranca Maribor)
Lana Šlaus, Vita Durič, Tjaša Vreš (OŠ Rada Robiča Limbuš)

Mentorice sodelujočih bralcev na 22. bralnem maratonu:

Janja Kajnik (OŠ Angela Besednjaka), **Diana Tavčar Ročenovič** (OŠ bratov Polančičev), **Radmila Drvarič** (OŠ Draga Kobala Maribor), **Andrejka Švegl** (OŠ Duplek), **Jožica Korpar** (OŠ Franca Lešnika-Vuka Slivnica), **Nastja Ferk** (OŠ Franca Rozmana-Staneta Maribor), **Kora Čeh** (OŠ Janka Padežnika Maribor), **Janja Hleb** (OŠ Kamnica), **Mateja Vdovič** (OŠ Kungota), **Vesna Klasinc** (OŠ Ludvika Pliberška Maribor), **Majda Kukulj** (OŠ Maksa Durjave Maribor), **Andreja Černe Novak** (OŠ Martina Konšaka), **Petra Žunko** (OŠ Miklavž na Dravskem polju), **Mateja Rutnik** (OŠ Prežihovega Voranca), **Darja Lorenčič Lašič** (OŠ Rada Robiča Limbuš).

Pripravila in uredila: **Urša Žiger**, *koordinatorica programa Prežihove bralne značke in Palčka Bralčka*

Izdala: **Zveza prijateljev mladine Maribor**, oktober 2024

Facebook Prežihova bralna značka – Palček bralček

